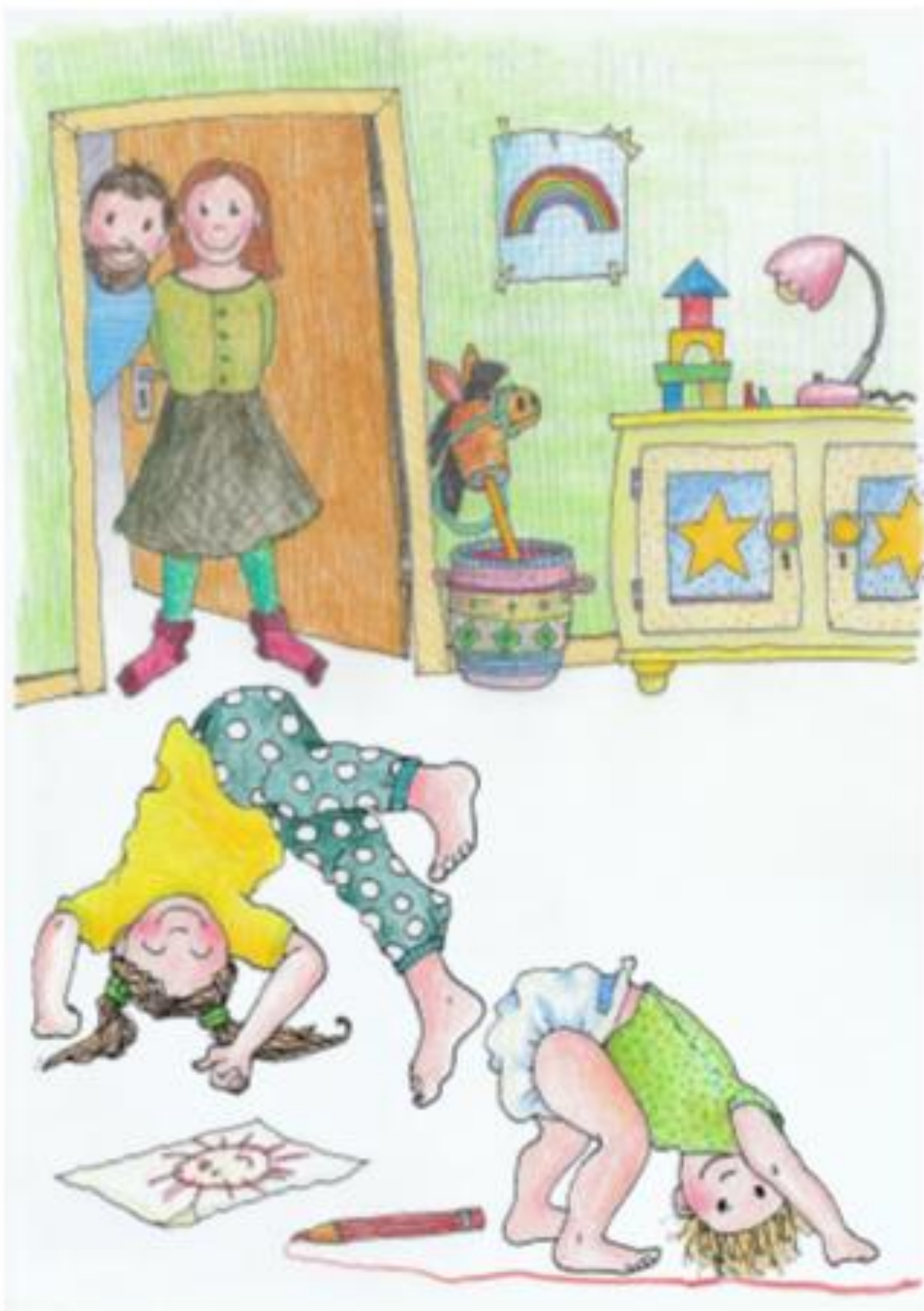

Η ΛΙΛΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΙΟΣ

Μια ιστορία για παιδιά για τον κορονοϊό

Αυτή είναι η Λιλίκα. Η Λιλίκα είναι 6 χρονών.

Μένει με την μαμά της, τον μπαμπά της και τον μικρό της αδερφό Μάξιμο σε ένα όμορφο, μικρό διαμέρισμα.

Η Λιλίκα μοιράζεται το δωμάτιό της με τον Μάξιμο. Του χρόνου θα πάει σχολείο! Αισθάνεται πολύ περήφανη!

Αλλά τώρα τίποτα δεν είναι ίδιο όπως παλιά.

Η Λιλίκα και ο αδερφός της δεν κάνουν να πάνε στον παιδικό σταθμό.

Γιατί όμως; Ήταν και οι δύο μήπως αγενείς; Ή μήπως θα πάνε διακοπές με την μαμά και τον μπαμπά τους;

Όχι, όλα τα παιδιά δεν πρέπει να πάνε ούτε στον παιδικό σταθμό ούτε στο σχολείο, γιατί υπάρχει ένας εγωιστικός ιός και κανένας δεν πρέπει να τον κολλήσει!

Βέβαια, αυτό είναι παράξενο και κάπως δύσκολο να το καταλάβει κανείς.

Η μαμά εξηγεί: «Αυτός ο ιός είναι πολύ μικρός, δεν μπορείς να τον δεις, σε αρρωσταίνει και έχει όνομα. Ονομάζεται Κορονοϊός. Οι γιατροί και άλλοι έξυπνοι άνθρωποι, πρέπει πρώτα να τον γνωρίσουν και να τον καταλάβουν καλύτερα, γιατί δεν τον ξέρουν. Αυτό όμως που ήδη ξέρουν οι γιατροί είναι ότι πηδάει από τον έναν άνθρωπο στον άλλον. Μερικές φορές προκαλεί πυρετό και βήχα. Μερικοί άνθρωποι είναι τυχεροί και γίνονται γρήγορα καλά».

«Αλλά τί γίνεται, εάν κολλήσω τον ιό, μαμά;» ρώτησε, φοβισμένη, η Λιλίκα. Ένωθε πολύ παράξενα.

Η μαμά της Λιλίκας το κατάλαβε και την αγκάλιασε σφιχτά. Στους περισσότερους υγιείς ανθρώπους, όπως εσύ και εγώ, ο ιός δεν τους κάνει κακό. Διότι το σώμα σου έχει αρκετή δύναμη να παλέψει με τον ιό. Αυτό το καταφέρνουν οι περισσότεροι άνθρωποι και κυρίως τα παιδιά. Έτσι δεν χρειάζεται να ανησυχείς καθόλου ούτε για εσένα, ούτε για τον αδερφό σου, ούτε για τον μπαμπά, ούτε για εμένα».

Η Λιλίκα χάρηκε και αμέσως ένωσε καλύτερα!

CORONA

LILLY

«Αλλά γιατί δεν κάνει να πάω στον παιδικό σταθμό, εάν αυτό το πράγμα δεν είναι τόσο κακό;»

Η μαμά της της εξήγησε: «Ο ιός δεν είναι επικίνδυνος για τους ανθρώπους που είναι υγιείς. Ωστόσο, υπάρχουν άνθρωποι που είναι πολύ μεγάλοι ή έχουν κάποια αρρώστια. Για αυτούς τους ανθρώπους είναι επικίνδυνο να κολλήσουν τον ιό, γιατί το σώμα τους δεν είναι τόσο δυνατό. Μερικές φορές, μάλιστα, πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να πάνε στο νοσοκομείο. Για να μην κολλήσουν, λοιπόν, περισσότεροι άνθρωποι τον ιό, πρέπει για λίγο καιρό να μείνουμε σπίτι. Εάν βγαίνουμε έξω, πρέπει να αφήνουμε μεγαλύτερη απόσταση, γιατί ο ιός δεν μπορεί να χοροπηδήξει τόσο καλά».

«Α, μάλιστα», φώναξε η Λιλίκα, «τότε θα σταματήσουμε τα χοροπηδηχτά του ιού, για να μην κολλήσουν τόσοι άνθρωποι».

«Ακριβώς», είπε η μαμά. Ξαφνικά η Λιλίκα ένιωσε αρκετά καλύτερα. Ήθελε να κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να σταματήσει τον ιό.

Τώρα ήξερε ότι μπορούσε να βοηθήσει εάν έμενε στο σπίτι. Όπως μια Σούπερ Ήρωας!

Η Λιλίκα τώρα τα κατάλαβε όλα πολύ καλύτερα.

Εάν φοβάσαι, μπορείς να προσπαθήσεις να αισθανθείς όπως ένας Σούπερ Ήρωας. Μπορείς, επίσης, να τραγουδήσεις το τραγούδι που σου αρέσει! Σκέψου μια Σούπερ Δύναμη. Μπορείς μήπως να πετάξεις; Μπορείς ίσως να παγώσεις ή να συρρικνώσεις τον κλέφτη;

Πέρασαν μερικές ημέρες. Η μαμά και ο μπαμπάς δεν έπρεπε να πάνε στην δουλειά. Έπρεπε τώρα να μείνουν στο σπίτι.

Μερικές φορές η Λιλίκα και ο αδερφός της ήταν πολύ ήσυχοι, γιατί οι γονείς τους έπρεπε να πάρουν κάποια τηλέφωνα. Η Λιλίκα μπορούσε να παίξει καλά και ήσυχη. Έφτιαχνε όμορφες ζωγραφιές, κατασκεύαζε πολύχρωμα λουλούδια. Μερικές φορές, όμως, το να πρέπει να είναι ήσυχη την νευρίαζε.

Τις επόμενες εβδομάδες ήταν πραγματικά υπέροχα έξω και ο ήλιος φώτιζε το δωμάτιο της Λιλίκας. Είχε πολλή διάθεση να πάει στην παιδική χαρά.

«Μπαμπά, μπορούμε να πάμε στην παιδική χαρά;»

«Δυστυχώς δεν μπορούμε να πάμε στην παιδική χαρά. Είναι κλειστή, γιατί, όπως ξέρεις, πολεμάμε τον ιό. Θα τα καταφέρουμε να μείνουμε στο σπίτι και να συναντήσουμε πολύ λίγους ανθρώπους».

Η Λιλίκα ήταν νευριασμένη και θυμωμένη. Σηκώθηκε και πήγε στο δωμάτιό της. Αυτό ήταν τόσο εγωιστικό! Δεν έκανε να πάει ούτε στον παιδικό σταθμό, ούτε στην παιδική χαρά.

Ο μπαμπάς προσπάθησε να την παρηγορήσει: «Λιλίκα, καταλαβαίνω ότι είσαι θυμωμένη. Τί λες, εάν μετά το φαγητό, ο Μάξιμος, εσύ και εγώ πάρουμε την μπάλα και παίξουμε ποδόσφαιρο;».

«Ααα, ναιι!», φώναξε η Λιλίκα και έτρεξε αμέσως στο μέρος που έχουν τις μπάλες. Ήταν τόσο ωραίο που μετά το φαγητό έπαιξε με τον μπαμπά ποδόσφαιρο. Αυτό δεν θα μπορούσε να το κάνει, εάν ο μπαμπάς έπρεπε να πάει στην δουλειά.

Είχε και κάτι καλό, τελικά, το να μείνεις στο σπίτι.

Το απόγευμα η Λιλίκα γύρισε σπίτι πολύ κουρασμένη. Έτρεξε πολύ και είχε βάλει πέντε γκολ στον μπαμπά της.

Ήθελε τόσο πολύ να πει στην μαμά τα νέα της. Άκουσε την μαμά που μιλούσε στο τηλέφωνο με την γιαγιά και τον παππού. Στο καλό! Η μαμά δεν είπε ότι αυτός ο ιός δεν είναι καλός για τους μεγάλους και άρρωστους ανθρώπους; Η γιαγιά και ο παππούς είναι πολύ μεγάλοι. Η Λιλίκα ανησύχησε πολύ και συνειδητοποίησε ότι η καρδιά της άρχισε να χτυπάει ολοένα και πιο γρήγορα.

Η Λιλίκα αγαπούσε πολύ την γιαγιά της και τον παππούς της και τους επισκεπτόταν με χαρά. Στον παππού και στην γιαγιά υπήρχαν πάντα γλυκά και πήγαινε με τον παππού της πολλές εκδρομές στο δάσος. Εκεί όπου μπορούσαν να παρατηρήσουν πουλιά και άλλα ζώα.

Αλλά τώρα απαγορευόταν να επισκεφθούν την γιαγιά και τον παππού. Δεν έκανε να δει την γιαγιά και τον παππού και μόλις το σκέφτηκε αυτό ήρθαν στο μυαλό της τα τέρατα του φόβου. «Και τί θα γίνει, εάν η γιαγιά αρρωστήσει βαριά;» σκέφτηκε.

«Όχι Λιλίκα. Η γιαγιά και ο παππούς είναι καλά. Και οι δύο είναι στο σπίτι. Έτσι ο ιός δεν μπορεί να τους πλησιάσει», εξήγησε η μαμά.

«Ουφ», είπε η Λιλίκα, «αυτό είναι καλό».

Ξαφνικά, η μαμά της Λιλίκας είχε μια ιδέα. Πήρε το τηλέφωνό της και έκανε βιντεοκλήση στην γιαγιά και στον παππού.

«Γειαααααααααααααααα!», φώναξε η Λιλίκα και χαιρέτησε ενθουσιασμένη.

Η γιαγιά και ο παππούς της Λιλίκας χάρηκαν πολύ και χαιρέτησαν και αυτοί. Η Λιλίκα είδε ότι η γιαγιά και ο παππούς φαινόταν όπως πάντα και γελούσαν όπως πάντα. Αυτό την έκανε να νιώσει όμορφα και χάρηκε τόσο πολύ, που ήθελε να χοροπηδήξει από την χαρά της.

Μπορούσε να δείξει τα πάντα στην γιαγιά και στον παππού. Τους έδειξε τα λουλούδια που έφτιαξε και την κάπα του Σούπερ Ήρωα που είχε. Μετά έφερε τον αδερφό της Μάξιμο και έκαναν πολλές κωλοτούμπες για την γιαγιά και τον παππού.

«Υπέροχα!», φώναζαν, ενθουσιασμένοι, η γιαγιά και ο παππούς.

Η Λιλίκα ένιωθε πολύ δυνατή και μεγάλη, όπως μια πραγματική Σούπερ Ήρωας!

Ο παππούς είπε: «Και σύντομα όλα θα γίνουν πάλι όπως ήταν παλιά. Πρέπει, μόνο, να περιμένουμε λίγο, μέχρι ο ιός να λιγοστέψει. Μέχρι τότε μπορείς να μας τηλεφωνείς και να μας εξηγείς ή να μας δείχνεις τι έχεις κάνει. Σύμφωνοι;»

«Φυσικά», είπε η Λιλίκα και σκέφτηκε καινούριες ιδέες για παιχνίδι για την επόμενη ημέρα.

ΤΕΛΟΣ